

I dag är en historisk dag: vi hälsar Ukrainas president Volodymyr Zelenskyj välkommen till Europaparlamentet.

Det här är en speciell stund, i en speciell tid. Nästan ett år har gått sedan Ryssland invaderade det självständiga Ukraina och gjorde sig skyldigt till ett brutalt brott.

Hela tiden, herr president, har ert ledarskap inspirerat det ukrainska folket och folk över hela världen. När man runt om i världen tänker på Ukraina, tänker man på hjältar som kämpar med oddsen emot sig, som David mot Goliat. De som kämpat på Snake Island, de som krigat i Mariupol, de som befriat otaliga ockuperade städer och orter. De kommer att omnämnas under lång tid framöver.

Trots de dagliga bombningarna fortsätter ni att vara kornbod åt världen. I samband med jordbävningen som drabbat Turkiet och Syrien och orsakat enorm förödelse har ni ställt upp och skickat räddningsteam, utrustning och expertis. Det är sann solidaritet.

Jag är stolt över att kunna säga att det här parlamentet, kärnan i den europeiska demokratin, alla ledamöter, vårt EU, hela tiden har stått på er sida.

Vi vet att ni kämpar, inte bara för era egna värden, utan också för våra. För de ideal som förenar oss, som bröder och systrar. De ideal som gör att vi alla är européer.

För Ukraina är Europa, och Ukrainas framtid finns i EU.

Vi vet hur mycket ert folk har offrat för Europa och vi måste hedra detta, inte bara i ord utan också i handling.

Med en politisk vilja att främja handel och en så snabb anslutningsprocess som möjligt. Med ekonomiskt stöd till ert folk, bistånd till återuppbyggnad och militär utbildning. Med försvarsmaterial och försvarssystem, som ni behöver för att vinna. Nu måste länderna i nästa skede snabbt överväga att tillhandahålla de

långdistansrobotar och flygplan som ni behöver för att skydda den frihet som alltför många har tagit för given.

Våra insatser måste stå i proportion till hotet – och hotet är existentiellt.

När jag växte upp berättade mina mor- och farföräldrar om mitt lands tre sista stridsflygplan. När allt verkade förlorat, det fanns ingen ammunition, ingen mat, inget hopp, återstod bara tre knappt fungerande flygplan – Faith, Hope och Charity – uppkallade efter det som de kämpade för och det som stod på spel – tro, hopp och kärlek. Flygplanen gav oss en extra en dag av frihet, tillräckligt för att hjälpen skulle hinna fram. De gav oss fred.

Ingen här behöver övertygas om hur viktigt det är att ge Ukraina stöd: stå upp för alla som offrar sina liv, försvara de värden vi står för med konkreta åtgärder och säkerställa seger och sann fred, utifrån er fredsplan i tio punkter, och ansvarsskyldighet för de som begått krigsbrott och frihet för alla ukrainare.

Och jag vill upprepa det löfte jag gav när vi träffades i Kiev i april förra året: vi står bakom er. Vi stöttade er då, vi stöttar er nu och vi kommer att stötta er så länge som krävs.

Frihet kommer att segra. Fred kommer att råda. Ni kommer att vinna.

Slava Ukrajini!